

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · segon període · sèrie C · número 134

Comissió d'Igualtat i Feminismes

Sessió 9, dimarts 23 de novembre de 2021

Presidència de la I. Sra. Susanna Segovia Sánchez

TAULA DE CONTINGUT

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2022 (esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Igualtat i Feminismes)

200-00003/13

3

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7992 (sèrie C)

DL: B-3.468-1982

www.parlament.cat

Sessió 9 de la CIF

La sessió de la Comissió d'Igualtat i Feminismes (CIF) s'obre a les tres de la tarda i quatre minuts. Presideix Susanna Segovia Sánchez, acompanyada de la vicepresidenta, Raquel Sans Guerra, i del secretari, Raúl Moreno Montaña. Assisteix la Mesa la lletrada Mercè Arderiu i Usart.

Hi són presents David González Chanca, Gemma Lienas Massot i Silvia Paneque Sureda, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Jenn Díaz Ruiz, Ángeles Llive Cruz i Marta Vilalta i Torres, pel G. P. d'Esquerra Republicana; Pere Albó Marlés, Elsa Artadi i Vila Judith Toronjo Nofuentes i Ester Vallès Pelay, pel G. P. de Junts per Catalunya; Mónica Lora Cisquer, pel G. P. de VOX en Cataluña; Basha Changue Canalejo, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar i Anna Grau Arias, pel G. P. de Ciutadans.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2022 (tram. 200-00003/13). Govern de la Generalitat. Debat i votació de les esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Igualtat i Feminismes. GP VOX, G. Mixt, GP Cs, GP CUP-NCG, GP PSC-Units (Text presentat: BOPC 152, 3; esmenes a la totalitat: BOPC 165).

La presidenta

D'acord, bona tarda a tothom.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2022 (esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Igualtat i Feminismes)

200-00003/13

Benvinguts a la sessió de la Comissió d'Igualtat i Feminismes convocada per debatre les esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Igualtat i Feminismes del Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a l'any 2022.

Com saben i hem comentat abans de començar amb les diferents portaveus presents a la sala, tindríem un acord de reduir els temps de les intervencions sempre que sigui possible. En aquest cas, tindríem, en un primer torn, on intervien els grups que han presentat una esmena a la totalitat, hi hauria un acord de fer una intervenció reduïda a deu minuts. Entenem que en el cas d'algun grup que necessiti una mica més perquè s'ha preparat una intervenció més llarga, podríem ser flexibles.

Un segon moment d'un torn en contra per part dels grups que donen suport al Govern, que també es reduiria a deu minuts cada grup.

Finalment, hi hauria una possibilitat de rèplica dels grups proposants de l'esmena a la totalitat, que podrien tenir cinc minuts també, si ho consideressin. Un nou torn de rèplica dels grups que donen suport al Govern també per cinc minuts.

I, finalment, el grup que no ha intervingut al debat, que seria el Grup d'En Comú Podem, que reduiríem el nostre temps d'intervenció a sis, set minuts màxim.

Per tant, tenint acord en aquesta reducció de temps previstos, donem pas al primer grup que intervé en la defensa de l'esmena a la totalitat presentada, en funció de l'article 133.b del Reglament del Parlament de Catalunya. Donem la paraula a la portaveu del Grup Socialista i Units per Avançar, la diputada Gemma Lienas, per un temps de deu minuts.

Gemma Lienas Massot

Gràcies, presidenta. A l'anterior intervenció que vam fer a la Comissió d'Igualtat vam dir que els pressupostos no eren els nostres pressupostos, que no ens agradaven. Els havien presentat com uns pressupostos amb un increment notable respecte

als anteriors, però aquest increment del disset per cent que deien que plasmaven els pressupostos no era real. Per totes aquestes raons el meu grup ha presentat una esmena a la totalitat.

Especialment decebedor ha estat el pressupost del Departament d'Igualtat i Feminismes. I dic que ha estat decebedor perquè, malgrat que vostès parlen d'una consolidació de 92.000 milions d'euros en el primer exercici i d'un increment del 99,1 per cent, no és més que un artifici, un *trompe-l'oeil*, són els diners que estaven distribuïts per altres departaments i que ara han anat a parar a aquest departament de nova creació. I a això hi hem de sumar els 17.000 milions del Pacte d'Estat contra la Violència Masclista, de manera que, òbviament, té un increment, és clar, només faltaria si abans no existia.

En tot cas, nosaltres esperàvem que el Departament de Feminismes i Igualtat tingués de debò un bon pressupost per fer front a tots els reptes que tenen per davant.

Certament, el seu departament bascula sobre dos pols importants: el del feminisme, que té com a subjecte les dones, i el de la igualtat, que té com a subjecte els col·lectius vulnerables. Hauria de dir «alguns col·lectius vulnerables» perquè, estranyament, no figuren en el seu departament ni, per exemple, els col·lectius de persones discapacitades o de les persones grans.

En tot cas, mirant el pol de feminisme, cal que recordi que les dones no som un col·lectiu, som la meitat de la població. Una meitat que, per raons d'estereotips de gènere, ha tingut una posició subordinada i és qui més ha patit les conseqüències de la covid, que s'han sumat a les que ja patien com a resultat de la crisi del 2008.

Vull fer un repàs d'aquestes condicions penoses de les dones perquè tothom sigui conscient de la necessitat d'unes polítiques específiques per redreçar aquesta injustícia.

Les primeres dades surten de l'Idescat, l'Institut Català d'Estadística, que diu en el seu informe del 2008: «La taxa de risc de pobresa a Catalunya és del 21,7 per cent». Per sort, tenim les dades segregades per sexe i sabem que la taxa de risc de pobresa per als homes és del 19,9 per cent mentre que la de les dones és del 23,3 per cent. Més de tres punts per sobre.

Si mirem el tram d'edat de seixanta-cinc anys i més, veiem que el 13,6 per cent d'homes i el 21,6 per cent de dones estan en risc de pobresa. És a dir, les dones de seixanta-cinc o més de seixanta-cinc anys tenen un risc de pobresa vuit punts per damunt del dels homes.

I encara una altra dada, aquelles llars formades per un adult amb un o més fills que en depenen, és a dir, llars monoparentals, que en un altíssim nombre són llars d'una dona i les seves criatures, tenen una taxa de risc de pobresa del 43,2 per cent. Fins i tot aquells partits que neguen la discriminació cap a les dones no poden tancar els ulls davant d'aquesta realitat objectiva.

I per què deu ser que les dones tenen un risc de pobresa més gran, tenen un risc més gran de caure en la pobresa? Doncs els dono més dades. Segons l'Enquesta de salut de Catalunya del 2020, les hores dedicades a les activitats domèstiques en un dia feiner es distribueixen de la manera següent: les dones dediquen de mitjana 1,91 hores diàries a les activitats domèstiques i els homes 0,92. De dilluns a divendres, doncs, les dones hi dediquen de mitjana unes deu hores i els homes, cinc. Els caps de setmana, les dones hi dediquen unes 2,8 hores i en el cas dels homes 1,6, és a dir, que cada cap de setmana les dones hi dediquen gairebé sis hores i els homes unes tres. En total, de dilluns a diumenge les dones dediquen setze hores a les tasques domèstiques i els homes en dediquen vuit. Això no ho diu cap associació feminista, això ho diu l'Enquesta de salut de Catalunya. En total, doncs, les dones dediquen moltes més hores en aquestes feines domèstiques.

Jo he sentit en aquesta comissió, no només partits de dretes, sinó també d'esqueres, que consideren les feines de la cura com una benedicció que reclamen per a les dones, de manera que potser aquestes estadístiques els semblen justes. Però de debò

a aquestes alçades creuen que la majoria de dones que treballen el doble que les seves parelles a casa ho fan de grat?

Els recomano la lectura d'un llibre que té molts anys, però que pot servir per obrir-los els ulls: *La mística de la feminitat*, de Betty Friedan.

Més dades. Quan en una família cal tenir cura dels familiars malalts o ancians, les excedències a la feina les demanen en un 79,06 per cent les dones i en un 20,94 per cent els homes.

Quan en una família cal tenir cura de les criatures, l'excedència a la feina la demanen en un 92,53 per cent les dones i en un 7,47 per cent els homes. Ja veuen, doncs, que la majoria de excedències, especialment per tenir cura de fills i filles, les agafen les dones.

Ja sé que en aquest Parlament moltes persones ho explicarien per la tendència de les dones a voler fer de mares, perquè el que fan vostès és repetir el sufisme de Freud que diu que una dona no pot desitjar cap destí millor que la sublimació de la mateixa feminitat, això és dedicar-se a les tasques de la cura. Doncs, mirin, no. Aquests arguments ja els donava la Sección Femenina de la Falange als anys quaranta o cinquanta i els havíem donat per superats.

Perquè les dones agafin l'excedència més que no pas els homes o acceptin de treballar a mitja jornada hi ha altres raons que no tenen res a veure amb la voluntat de maternitat de les dones. Per exemple, que sovint pagar una llar d'infants equival al sou de la dona que, habitualment, és més baix que el d'ell. I és que la bretxa salarial és encara una llosa que pesa extraordinàriament damunt de les dones. Segons l'informe de febrer del 2021, de Comissions Obreres, la bretxa salarial és del 22,20 per cent en contra de les dones i la bretxa s'amplia fins a més del 33 per cent en les feines menys qualificades. I, a més, es remarca que aquesta convergència entre els ingressos salarials d'homes i dones és molt lenta.

Segons el Fòrum Econòmic Mundial, si continuem al ritme que anem, no aconseguirem que la bretxa salarial entre dones i homes desaparegui fins a l'any 2.186.

Les dones, doncs, deixen de treballar o redueixen la jornada per dedicar-se a les feines de la cura. Quin malbaratament per al país instruir les dones en escoles, instituts i universitats per després perdre el seu talent fent-lo rentant plats o passar l'aspirador.

I és que algunes dones estudien i estudien i molt. Algunes dades. Segons les dades de la Cambra de Comerç, en l'àmbit de la formació hi ha alguns indicadors essencials i mostren una situació favorable més per a les dones que per als homes. Per exemple, fracàs escolar: més entre els homes que les dones, un 11,1 per cent les noies i un 23,2 per cent els nois. Percentatge de dones que fan formació continuada: 10,8 per cent enfront de 7,8 per cent als homes. Nombre de dones titulades universitàries el 2017, superava en un 32 per cent el nombre d'homes titulats aquell mateix any. I podria anar desgranant més dades.

En canvi, malgrat tot això, les dades d'ocupació de les dones no reflecteixen aquesta preparació superior d'elles.

El nombre de dones ocupades, i això també són dades de la Cambra de Comerç, és un onze per cent inferior al nombre d'homes ocupats. El nombre de dones ocupades amb contracte indefinit és un quatre per cent inferior al dels homes.

El nombre de dones amb contracte a jornada completa és un vint-i-tres per cent inferior al dels homes. Aquesta última xifra, juntament amb la bretxa salarial, marca una desigualtat molt important en el mercat de treball i marca també la pobresa de les dones. Les dones tenen el setanta-u per cent dels contractes a temps parcial. Tot això fa que les dones tinguin una situació precària, molt més precària que la dels homes.

Recorden abans que els he dit que les dones de més de seixanta-cinc anys tenien un risc de pobresa molt alt? Bé, doncs, si hi ha aquest risc de pobresa no és perquè

sí, és perquè han dedicat gran part de la seva vida a les tasques de la cura i, per tant, no han pogut dedicar-se a la seva carrera professional.

Per això li vaig dir a la consellera –i ho repeteixo– que el departament i el pressupost tenen una mirada rànica i patriarcal perquè contemplen les tasques de la cura i els usos del temps com una competència de les dones i no pas com una competència de les dones i els homes i també, no ho oblidem, del Govern.

Diu la Victòria Camps en el seu llibre *Tiempo de cuidados*: «El cuidado es un deber universal, debe ser accesible a cuantos lo soliciten justamente, no puede ser visto sólo como una responsabilidad privada.»

Doncs això, que amb una mirada no patriarcal els usos del temps i les cures haurien d'estar també als altres departaments i amb una mirada no patriarcal l'ocupació, això és el treball remunerat, hauria de tenir cabuda en el seu departament, en el Departament de Feminismes i Igualtat.

Per cert, les feines menys qualificades en el cas dels homes sempre tenen un cert escalafó salarial que els permet ascendir en la seva valoració professional i millorar la seva retribució. Les de les dones, no.

En definitiva, la pobresa té cara femenina tant aquí com arreu del món, encara que l'extrema dreta ho vulgui negar.

Per últim, però no menys important, cal assenyalar la violència masclista que pateixen les dones, només pel fet de ser-ho. Una de cada tres dones al món pateix violència masclista, segons l'ONU, no segons una associació feminista, segons l'ONU. Cada divuit segons, al món una dona pateix una agressió pel fet de ser una dona.

Segons la web *Femicidid.cat*, s'han registrat quinze femicidis el 2020, tretze femicidis entre gener i setembre del 2021 i 169 femicidis entre el 2010 i el 2019. Per això ens sembla imperdonable que no hi dediquin un pressupost molt més ambicios. I ja sé que em diran que s'ha augmentat, però aquest augment no posa de relleu que es recolza, bàsicament, en el fons del pacte d'Estat, que representaran en aquest 2022, 17.000 milions d'euros. Per cert, una quantitat que mai no esmenten i que mai no diuen que ve del Govern central.

D'altra banda, no vull deixar de dir que em va semblar de molt mal gust el discurs que ahir va fer la persona que va convidar Junts per Catalunya a parlar amb motiu del Dia internacional contra la violència masclista. No pot ser que un dia a l'any que hi ha dedicat a la violència contra les dones s'aprofiti per parlar de la violència que pateixen altres col·lectius. Em sembla una manca de respecte cap a les dones que han patit violència masclista i molt especialment cap a totes les dones assassinades aquest any a mans de les seves parelles o exparelles.

D'altra banda, i tornant al pressupost del departament, el que està dedicat a l'altre pol, al dels col·lectius vulnerables, concretament els col·lectius LGTBI i col·lectius de persones migrades, tampoc ens sembla, ni de lluny, un pressupost expansiu. Per la part LGTBI, la crítica més gran que fem és el desplegament homogeni del SAI al territori. En la majoria de municipis són unes hores de tècnic, absolutament insuficients, i no hi ha cap mena de política ni preventiva ni activa en aquesta matèria.

Per tot el que he dit, perquè el pressupost ens sembla clarament insuficient, hem presentat una esmena a la totalitat.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. Abans de donar pas al següent grup, sí que els voldria demanar les substitucions, si us plau, perquè ens n'hem oblidat. Algun grup ha de comunicar alguna substitució? (*Jenn Díaz Ruiz demana per parlar.*) Sí, el Grup de d'Esquerra Republicana?

Jenn Díaz Ruiz

Sí, presidenta. En el nostre cas, la diputada Ángeles Llive està substituïda per la diputada Ana Balsera.

La presidenta

Moltes gràcies. (*Judith Toronjo Nofuentes demana per parlar.*) En el cas de Junts per Catalunya?

Judith Toronjo Nofuentes

Aurora Madaula no ha pogut assistir i la substituirà Pere Albó.

La presidenta

D'acord. Moltíssimes gràcies. Doncs ara sí, donaríem pas a la següent intervenció del grup que ha presentat esmena a la totalitat, el Grup de VOX en Catalunya. Té la paraula la diputada Mónica Lora.

Mónica Lora Cisquer

Moltes gràcies. Bien, muy breve. Se ha dicho ahora, ¿no?, la diputada del Partido Socialista, que la pobreza tiene cara de mujer. Pues no, la pobreza tiene pues cara de mujer, la pobreza tiene nombre pues de María, de Marta, de Carmen, de Estefanía, pero la pobreza también tiene nombre de Manuel, de Jordi, de David, porque la pobreza es tanto femenina como masculina.

Bien, nuestro Grupo Parlamentario VOX ha realizado una enmienda a la totalidad del Proyecto de ley de presupuestos de la Generalitat de Catalunya para el año 2022 en base a varios argumentos. El primero de ellos, partimos de la base que es innecesaria la creación de la consejería de igualdad y feminismos. Esta consejería se creó para que sus políticas de igualdad cuenten con un liderazgo propio, pero la pregunta es: ¿en qué beneficia, precisamente, a la sociedad catalana esta medida de creación de una nueva consejería? La respuesta es sencilla, y es que, en nada, porque ésta es la realidad.

Una consejería que no es un reflejo de las principales preocupaciones de la sociedad catalana, una consejería para obtener rédito político como, por ejemplo, a costa de politizar el drama de las mujeres víctimas de violencia. Una consejería para enchufar a palmeros sin oficio ni beneficio más allá que el activismo de género y el activismo de la bandera arco iris.

Por tanto, como la consejería no responde a una estricta necesidad y con ello se crea un mayor incremento del gasto público en un 99,1 por ciento, por esta razón hemos presentado esta enmienda a la totalidad entre otras razones.

Segundo argumento: la duplicidad de entidades y organismos. Nos encontramos no sólo con duplicidades, sino con la creación de organismos y entes innecesarios que, una vez más, son un despilfarro del dinero público.

Un claro ejemplo de la duplicidad es, por ejemplo, el Instituto Catalán de las Mujeres con un gasto público de más de 10 millones y medio de euros. Cuando en España ya hay el Instituto de la Mujer que, en todo caso, pues cubre las actuaciones para todo el territorio nacional, incluida Catalunya.

Más de lo mismo nos encontramos con el Observatorio de Igualdad de Género que, según el Govern, tiene como finalidad trabajar datos, estadísticas e investigaciones científicas. Sin embargo, España tiene dos observatorios que ya cumplen con esa finalidad como son el Observatorio Estatal de Violencia de Género y el Observatorio de Igualdad de Oportunidades entre Mujeres y Hombres.

Este Govern, pues, continúa con su línea, por un lado, rupturista y, por otro, de despilfarro de dinero público, ya que no sólo duplica entes y organismos, sino que encima mantiene los chiringuitos feministas. Y crea otros, como la consejería, que no tiene un objetivo de utilidad pública y social y que sólo sirve pues para crear puestos de trabajo, como ya he dicho, para activistas de sus causas.

Tercer argumento: principio de racionalización de gasto público. Estos presupuestos son de una gran irresponsabilidad del Govern, ya que en la situación que se encuentra a día de hoy Cataluña, después de una grave crisis política y social, nos presentan unos presupuestos continuistas de sus políticas separatistas, sin tener en

cuenta la grave crisis sanitaria durante y a posterior y la inseguridad jurídica que está inmersa nuestra sociedad.

Y es que los catalanes no pueden entender que la prioridad del Govern sea en este momento tan crucial crear una consejería y dotarla de su presupuesto.

Más aún, dada la situación, se debe exigir rigor para la elaboración de los presupuestos bajo el principio de racionalización del gasto público. Y, como se puede ver del análisis de estos, no sólo no se acaban las duplicidades, sino que encima se destinan más recursos a los chiringuitos y a los que se han creado, como esta consejería.

Cataluña necesita unos presupuestos que prioricen las necesidades de la sociedad. Sin embargo, estos presupuestos se hacen de espaldas a los principios de economía, de eficiencia, de eficacia y equidad que han de inspirar en este sentido la ejecución del gasto público. En definitiva, desde el Govern se opta por el despilfarro de los recursos económicos de nuestra región como si nos sobrara el dinero en Cataluña.

Los presupuestos son la ley más importante que se debate y se vota en el Parlament de Catalunya y hoy nos encontramos aquí precisamente para eso, para debatir y, en nuestro caso, defender nuestra enmienda a la totalidad que hemos presentado a estos presupuestos.

Y aquí sí que quiero decir que cuando uno se pone a mirar el presupuesto en general, pues a veces te encuentras, ¿no?, que hay departamentos pues que empiezas a mirar y dices: «Mira, pues de aquí sacaría, de aquí pondría lo otro, de aquí pues añadiría o aumentaría más la inversión», pero es este ejercicio, con la mano en el corazón y con total sinceridad, a mí no me ha sucedido en el Departamento de Igualdad i Feminismos.

¿Por qué una enmienda a la totalidad del proyecto de ley de presupuestos? Bueno, porque está claro que no son nuestros presupuestos, está claro que nosotros los hubiéramos elaborado de una forma distinta porque hay que partir de la base que las prioridades del Govern i de nuestro Grupo Parlamentario VOX son distintas, al igual que son distintas las prioridades del Govern y las prioridades de los catalanes. Está claro que no son los presupuestos que necesita Cataluña, por lo tanto, una enmienda a la totalidad para tumbar, sí, unos presupuestos que no representan las necesidades reales de Cataluña.

Cataluña necesita un cambio profundo y estos presupuestos también. Y, en este sentido, nuestra enmienda a la totalidad así lo refleja. Porque queremos recuperar Cataluña y que Cataluña sea una región líder en la defensa de una verdadera justicia social.

Y ayer, en la celebración del pleno monográfico para los presupuestos, el *conseller* de Economía, el señor Giró, se llenó la boca diciendo que eran unos presupuestos sociales. ¿Cómo casa eso, por ejemplo, con que la consejería de igualdad y feminismos es la consejería que más crece?

Qué tiene de social destinar decenas de millones de euros al Institut Català de les Dones, con diez millones de euros; a subvenciones a sus entidades, con más de 340.000 euros; a plan de políticas públicas LGTBI, 150.000 euros; postgrado políticas públicas LGTBI, 120.000 euros; macro encuesta de género LGTBI, 150.000 euros; Política Lingüística, 625.000 euros; subvenciones para entidades para prevención del racismo, habiendo racismo en todas partes, ¿para crear qué?, más chiringuitos, también nos gustará ver a qué entidades se destinan más de 3 millones de euros; a fortalecer programas de educación sexual y otras acciones mal llamadas «igualitarias», 1,4 millones de euros; para promocionar el aborto, 4,5 millones de euros; promoción igualdad de género en sectores culturales, 12,6 millones de euros. Y así podríamos seguir sin acabar.

Se les debería caer la cara de vergüenza de vender unos presupuestos como los más sociales de la historia de Cataluña cuando no tienen en absoluto ningún tipo de

presupuesto social. Esto no es un gasto social, esto es un gasto puramente ideológico, que atenta directamente contra la libertad y la igualdad.

Y una vez más se olvidan, por ejemplo, pues de impulsar un plan de fomento de la natalidad, de apoyar a las familias y a mitigar el invierno demográfico de los problemas de la Cataluña vaciada.

Y ayer el *conseller* Giró preguntaba también en el pleno que en qué recortaría-mos. Pues aquí les acabamos de poner un breve ejemplo por donde se podría empezar a meter la tijera presupuestaria.

En definitiva, son unos presupuestos ideológicos y consideramos que no son unos presupuestos sociales porque no priorizan la recuperación económica y social de los catalanes. No son los presupuestos que necesita Cataluña. El Govern pretende aprobar unos presupuestos que sólo persiguen contentar a las élites separatistas de la bandera arco iris con un aumento del gasto y una ampliación del infierno fiscal catalán que sufre nuestra región, Cataluña.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada. Donem pas ara a la intervenció per part del Grup de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, a la diputada Basha Changue.

Basha Changue Canalejo

Gràcies, presidenta. Bé, nosaltres serem molt breus a la nostra intervenció perquè a l'anterior sessió, quan va venir la consellera, ja vam ser prou explícits en el perquè nosaltres fem una esmena a la totalitat a aquests pressupostos, concretament a l'apartat d'igualtat i feminismes.

Primer, perquè considerem que l'aposta d'aquests pressupostos en la distribució econòmica, per una banda, no és de garantia de servei públic cent per cent. És a dir, nosaltres entenem garantia de servei públic cent per cent com a provisió, gestió i finançament cent per cent públics. Per tant, per garantir que els serveis es donin de la manera que políticament es consideri i no, en aquest cas, en dependències del que és l'Estat espanyol.

Trobem que molta part del finançament d'aquesta conselleria ve pel Pacte Nacional de Estado i que això limita moltíssim, com ja va indicar la consellera, el no poder fer-ho en capítol I. Per tant, entenem que aquest marc no s'està sobrepassant, fent una aposta clara per part de la Generalitat en la internalització o la, diguem-ne, el tret de sortida directament públic dels serveis que pretén garantir. Això per una banda.

Després veiem, com ja vam també comentar a l'anterior sessió, una diferència abismal entre els conceptes d'igualtat i polítiques de gènere. Nosaltres entenem, com hem dit ja reiterades vegades, que quan es parla d'igualtat no estem parlant únicament d'igualtat de gènere, sinó que entenem la igualtat en el seu més ampli sentit de la paraula. Per tant, les polítiques LGTB, les polítiques antiracistes i les polítiques de migracions han d'estar dotades en igualtat de condicions que les polítiques de gènere per, realment, que la interseccionalitat que tant proclama aquesta conselleria no es quedi només en un eslògan i es vegi en la dotació pressupostària de cadascuna de les secretaries destinades a aquestes problemàtiques.

També veiem una no aposta clara per dotar la conselleria d'estructures, sinó que veiem molta dotació pel que fa a càrrecs polítics, que està molt bé i és molt necessària aquesta visió per realment caminar cap a aquesta, no ja transformació, perquè veient els números desistim, no?, de la voluntat de transformació d'aquesta conselleria, sinó de la voluntat de reforma del marc actual. I per tant, veient aquesta aposta per la distribució quant a l'estructura, que trobem molt mancada quant a efectius tècnics per poder desenvolupar les polítiques que pretén desenvolupar, doncs aquí ho titllem nosaltres d'aquesta aposta, diguem-ne, reformista i no transformadora.

Des del nostre grup parlamentari entenem que la transformació passa per garantir aquests serveis públics de qualitat, com deïem, i això necessita indestriablement una transformació d'arrel, és a dir, radical i anant a les problemàtiques en el seu origen.

Per tant, s'hauria de treballar des del nostre entendre en que, precisament, l'accés a les institucions i als cossos tècnics de totes les persones sense discriminació, cosa que ara no passa, fos una garantia indestriable per part d'aquesta conselleria.

Per aquests motius, el nostre grup parlamentari presenta aquesta esmena a la totalitat.

Per contestar una miqueta les intervencions anteriors. Ens ha sorprès, bé, no ens ha sorprès, perquè ja ho hem sentit varies vegades, no?, aquesta qualificació per part del Partit Socialista del que és una visió patriarcal. Què hi ha més patriarcal que menystenir les cures per sota del treball assalariat? És a dir, quan es menysté el treball de cures per sota de la compensació econòmica, que no una carrera professional, simplement en la retribució econòmica per una dedicació laboral, doncs s'està exercint radicalment, de fet, una mirada patriarcal sobre el que les cures signifiquen.

També es menysté l'autoorganització feminista per sota de la institucionalització. És a dir, quan nosaltres posem més en valor el que diu l'ONU que el que diuen l'autoorganització, els col·lectius i les organitzacions feministes, no sé que hi ha més ranci que aquest tipus de pseudofeminisme, no?

Per recomanacions de lectura. Jo li recomano *La revolución de los cuidados*, de María Llopis, no llibres, diguem-ne, del segle passat ni de principis d'aquest, sinó llibres actuals, amb criteris actuals del que és la lluita feminista a dia d'avui, al segle XXI, que potser sí que fa una miqueta de falta repassar-los.

El camí pel feminisme socialista, pel feminisme de classe passa indestriablement per deslligar les cures del capital. I és per això que nosaltres apostem tan fermament per mesures com la renda bàsica universal perquè, efectivament, cada dona pugui escollir lliurement si vol dedicar-se a la criança o si vol dedicar-se a la seva carrera professional sense estar atrapada en una ocupació laboral precària, que l'única cosa que fa és servir el capital i a les elits.

Pel nostre grup parlamentari, ja estaria.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Donem ara pas a la intervenció del següent grup que ha presentat esmena a la totalitat, que seria el Grup de Ciutadans. Endavant la diputada Anna Grau.

Anna Grau Arias

Gràcies, presidenta. Bé, jo també procuraré ser breu perquè jo, no sé vostès, jo començo a estar farta d'aquest debat pressupostari, que és (*remor de veus*) francament redundant. Entre que s'han comprimit tant els terminis i els es pressupostos presenten a l'últim minut i s'han de debatre al minut i mig següent, clar, ens veiem cada dia per dir-nos una mica el mateix. Vull dir, de fet, aquest debat, jo entenc que l'hem de celebrar perquè..., però, vaja, d'alguna manera, estem repetint en bucle doncs el que ja hem dit altres vegades.

Jo subscric amb matisos coses que s'han dit aquí, també crec que és bastant discutible que estem davant d'uns pressupostos més ideològics que socials. Tampoc crec que siguin, en honor a la veritat, completament ideològics. Jo vull creure que hi ha alguna partida pressupostada de bona fe. Però, vaja, el debat al que vàrem assistir en el plenari era menys sobre els continguts que sobre qui votava què, era menys sobre quines majories tallen el bacallà en aquesta legislatura que sobre els continguts en sí, la qual cosa penso que és lamentable perquè, vull dir, discutir més sobre qui paga la Fanta que sobre el gust que té pel qui se l'ha de veure, doncs té les conseqüències que té.

No em sembla menor una queixa que ha fet aquí la diputada socialista, Gemma Lienas, que és que, a veure, una de les crítiques que es podria fer, concretament, al tema que ens ocupa de la nova conselleria de feminismes és que, a veure, està molt bé el patriotisme, està molt bé el feminisme patriòtic, està molt bé el *dejadme solo* o deixeu-me sola davant de..., però, clar, a vegades això pot portar a extrems ridículs. Per exemple, intentar amagar que molts dels fons venen d'un pacte nacional d'estat, doncs ens pot portar doncs, com a mínim, en el millor dels casos, a insuficiències.

De fet, jo lamento dir que aquest matí la diputada Lienas i jo ens hem quedat soles en un acte de repartiment, d'adjudicació de distincions a entitats i persones que lluiten contra la violència contra les dones, hi havia la delegada del Govern, la senyora Teresa Cunillera. Em sembla que el meu grup no és sospitós de fer-li la pilota o de fer-li la llesca que al Grup Socialista, però les coses com siguin, quan la delegada del Govern espanyol dona uns premis a una sèrie d'entitats per lluitar contra les dones està refermant el compromís de l'Estat amb aquestes coses i em sembla que algú hi hauria de ser. Em sembla que no és normal doncs que ens quedem sols, que cadascú munti el seu acte i tal. Perquè, al final, les coses... Vull dir, per un costat prediquem transversalitat i, per l'altra banda, compartiments estancs.

No reiteraré crítiques que s'han fet aquí. Espero jo també que la transversalitat no sigui un eufemisme de duplicitats, que també lamento doncs, diguem-ne, massa càrrecs, massa normes i pocs quartos.

I, bé, ja que parlem de transversalitat, alguns suggeriments, que potser en el marc d'una esmena a la totalitat es podria interpretar que ho esmenem tot. Però alguns temes que a mi em preocupen... Bé, ja que es parla tant de transversalitat i de que els 95 milions i escaig que, diguem-ne, que van en aquest departament se suposa serien només el punt de partida d'una inversió molt més àmplia i d'un esforç molt més ampli que hauria d'afectar altres departaments, a mi m'agradaria que fossin conscients d'una sèrie de vasos comunicants.

Per exemple, aquest Govern se suposa que està molt compromès amb la prevenció del suïcidi, vol fer un pla nacional de prevenció del suïcidi. A nosaltres això ens sembla fonamental, ens posa els pèls de punta pensar que s'hi dediquin només quinze milions, vistes altres partides a temes que no ens semblen tan punyents. Però, per exemple, encara que no creiem que el suïcidi sigui un problema de gènere, bé, però si per part de feminismes es pogués esgarrapar diners doncs, concretament, per prevenir els suïcidi de dones que han patit violència o de nenes que han patit *bullying*, sense desatendre els nens i els homes, però ja són uns diners que hi tindriem destinats, que potser no caldria esgarrapar-los d'altra banda, doncs d'uns pressupostos que semblen *mucho macho presupuesto*, molt expansius, però que, a l'hora de la veritat, doncs ja veurem si arriben per tapar res.

També ens agradaria demanar, bé, coses doncs, per exemple, cursos de defensa personal. No sé si aquesta conselleria podria plantejar una cosa així. És evident que els carrers són cada vegada menys segurs per a les noies i per a les dones. En aquest aspecte sembla que reculem, sembla que com més ens esforcem a visibilitzar la violència de gènere, cosa que és obvi que s'està aconseguint, però el que no aconseguim és eliminar-la. Vull dir..., fa poc vàrem assistir a una violació especialment esgarrifosa a Igualada. Avui he tingut ocasió a preguntar a la delegada del Govern, m'ha dit doncs que, evidentment, la investigació policial segueix. M'ha dit que hi ha col·laboració entre Mossos i altres cossos, però que de moment no es pot dir res. Espero que aviat tinguem notícies perquè la població està molt espantada i la gent comença a tenir teories molt alarmants sobre aquest tema.

I jo ja ho deixaré aquí perquè em sembla que ja saben el que penso o el que jo penso que sé que pensen vostès tots plegats i intentem doncs *que el trámite nos sea leve*.

La presidenta

Gràcies, diputada. Passem ara a la intervenció dels grups que tenen un torn en contra de les esmenes a la totalitat presentades. Començaríem pel Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula la diputada Judith Toronjo.

Judith Toronjo Nofuentes

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats. Avui, precisament, no voldria ni podria començar aquesta intervenció sense fer especial recordatori i reivindicació del 25 de novembre. Ens trobem en aquesta setmana commemorativa del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones, envers les dones, i amb l'objectiu de seguir reclamant aquest compromís de tots els territoris, de la comunitat internacional per lluitar i eliminar aquesta xacra.

En femiem esment ahir amb el manifest al Parlament de Catalunya i com ha intensificat aquesta pandèmia, precisament, aquesta violència masclista.

És en aquest sentit que també avui posem a debat una qüestió tan important per a dotar de recursos, precisament, el nou Departament d'Igualtat i Feminismes i per poder consolidar la creació d'una nova conselleria, i abordar, doncs, aquelles fites que se'ns explicaven a l'inici de la legislatura i que pretenen acabar amb aquestes desigualtats estructurals que patim des de fa molts i molts anys i el sostre de vidre que, malauradament, encara és present en molts espais de la nostra societat i, evidentment, posant a debat aquelles necessitats, aquelles oportunitats i estratègies que permetin el progrés nacional, econòmic i social davant la crisi de la covid-19.

Anant a la qüestió que ens ocupa avui, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, ens posicionem, òbviament, en contra de les esmenes a la totalitat perquè el que hauria de donar lloc a un debat dels grups parlamentaris que es presenten sobre alternatives, sobre esmenes propositives, que permetin millorar les partides econòmiques, veiem com a la pràctica, per part d'alguns parlamentaris, no és així i, bàsicament, es sustenta en motius, en crítiques partidistes i que van molt més enllà i no entren en el fons ni en la forma del que seria assolir un millor pressupost en la matèria que avui treballem des d'aquesta comissió.

En aquest sentit, voldria agafar el fil de l'exposició, de la intervenció que va fer la meva companya, la portaveu d'aquesta comissió en la passada compareixença on va assistir la consellera, i posar de relleu com ens trobem davant d'un pressupost que permet la reactivació social, la reactivació econòmica, aquesta transformació necessària com a país i posar el focus en l'equitat de gènere.

Ens trobem, per tant, en el pressupost més feminista de la història del Govern de la Generalitat i amb uns objectius molt clars per assolir la plena igualtat, per protegir els drets fonamentals i, evidentment, per donar lloc a aquesta dotació econòmica de 92 milions d'euros i promoure iniciatives que seran claus com l'elaboració de l'informe de perspectiva de gènere, la creació de polítiques d'igualtat de tracte i de no discriminació però, evidentment, també les polítiques d'acollida i de refugi, que són una prioritat per a aquest Govern.

Però previ al detall d'algunes d'aquestes partides pressupostàries, d'aquests objectius i reptes, m'agradaria també exposar ràpidament una radiografia de quin és l'escenari en què ens trobem. N'ha fet esment alguna de les companyes que m'ha precedit.

En aquest sentit, voldria destacar l'informe de l'ICD, de les Dones a Catalunya el 2021, on s'integra doncs quins són els indicadors disponibles, quines són les dades disponibles referent a les desigualtats presents entre els homes i les dones, on podem veure que les dades abans just de la pandèmia entre excedència i horari parcial per a la cura dels fills ascendien al 92,3 per cent entre les dones, com les tasques domèstiques i de la llar, el 60,7, però alhora també era important la bretxa salarial del 22,2 o altres nivells d'atur, d'ocupació, de responsabilitats o inclús la pobresa femenina

que, com deia la consellera a la passada comissió, ascendia al seixanta-u per cent en les persones amb origen migrat o amb nacionalitat estrangera.

I, evidentment, també molts d'aquests greuges es veuen accentuats encara més pel que fa a les joves del nostre país i amb causes com la salut mental, on, com ha comentat alguna de les companyes que m'ha precedit, el suïcidi esdevé, a dia d'avui, la primera causa de mort no natural entre aquestes.

Però també hi ha altres dades importants que no s'han posat sobre la taula i que crec que també cal que avui destaquem. En aquest cas, de l'Observatori contra l'homofòbia, la incidència de la LGTBIfòbia des de l'1 de gener el 2021 és de 246 casos; el passat 2020 va ascendir a 189, de les quals ni el cinquanta per cent van tenir un itinerari de denúncia i no van arribar ni al 25 per cent dels processos penals. Per tant, reivindiquem, doncs, com cal seguir treballant i com, precisament, aquests pressupostos donen resposta a aquests diferents greuges, a aquestes diferents situacions que vivim, estructurals, i que cal frenar.

I ho fa, d'entrada, passant, com dèiem, d'aquests 46 milions d'euros a aquests 92 milions d'euros per a l'any 2022, apostant per polítiques públiques que permetin assolir la igualtat i, en primer terme, com ja comentava prèviament, amb l'impacte de gènere en els programes pressupostaris. Una mesura que des de Junts per Catalunya hem insistit en diverses ocasions, ho vam fer també a l'acord de Govern, que era prioritari elaborar uns pressupostos de la Generalitat amb la perspectiva de gènere, és a dir, que tinguin en compte l'impacte de les prioritats de les dotacions pressupostàries i que ho facin amb aquesta gestió justa i igualitària dels recursos públics.

En segon terme, reforçant les polítiques per garantir el dret de les cures i la conciliació, dono resposta a una de les diputades que preguntava al respecte. Amb una dotació pressupostària que ascendeix a 26 milions d'euros, per tant, una dotació que permetrà que els serveis de cures i també les borses d'ocupació pública es reconeguin aquests serveis que fan moltes dones al nostre país, amb unes condicions i contribuint a crear una ocupació per a totes elles. I també, evidentment, avançant perquè puguin tenir reconeguda la categoria professional i ho puguin fer a través de l'acreditació de l'agència de formació professional, com s'hi està treballant a hores d'ara.

I en aquest sentit, també considero prioritari que ens aturem a analitzar la decreixent taxa de natalitat, que tancava l'any 2020 amb un 5,9 per cent, i l'increment any rere any i l'incentiu a les polítiques per a les que cal vetllar per crear projectes de vida familiars, facilitant la incorporació en el mercat laboral, facilitant la conciliació en tots els àmbits professionals i garantint, en definitiva, la plena igualtat entre els pares i les mares.

Per altra banda, també el pressupost contempla i reforça les polítiques de les dones a través de l'ICD amb els 10,6 milions, destinant una partida important a l'observatori, enfortint-lo i, evidentment, a les polítiques a nivell municipal que han d'acompanyar en el territori i a les entitats que treballen en l'àmbit o en d'altres recursos com és la prevenció, l'atenció i la reparació de les violències, doblant la partida i arribant als 30,5 milions d'euros, desplegant aquests tractaments, com dèiem, a través del SIADs, però també a través de l'ICD.

I, evidentment, destinant en actuacions concretes dins del Pla estratègic de polítiques d'igualtat de gènere aquests 127 milions d'euros que permetran arribar a la transversalitat en la perspectiva de gènere; la prevenció en l'eradicació de les violències masclistes; promocionar l'equitat en el treball i la coresponsabilitat en els usos del temps, que també és una assignatura pendent que tenim els catalans i les catalanes; la participació política, com no podria ser d'altra manera, i l'apoderament personal i comunitari de les dones; la coeducació, un aspecte que també hem treballat molt des d'aquesta comissió amb el programa «Coeduca't» i treballant de la mà des del Departament d'Educació, i, evidentment, la visibilització de les dones i la comunicació no sexista, important doncs de visibilitzar referents en altres àmbits

estratègics per al país com és el tecnològic, les vocacions científicotècniques o com poden ser els esports.

I dedicant, en darrer terme, els 19,3 milions d'euros contra la discriminació i la defensa dels drets humans, incloent també les polítiques LGTBI, que també han d'ocupar una partida important i rellevant per al futur del nostre país.

I són moltes les polítiques i els plans que es defineixen dins d'aquesta conselleria. Lamento que altres partits polítics no hagin atès o hagin estudiat amb detall quin és el pressupost d'aquest departament però, evidentment, nosaltres insistirem en reivindicar la tasca que s'ha portat a terme per implementar-ho en el marc del proper 2022 i, sobretot, en aquesta tasca important de consolidar un nou departament en el Govern de la Generalitat.

I ja, a mode de conclusions, algunes reflexions finals. Destacar com aquests són els primers pressupostos postcovid. Uns pressupostos expansius per al país, expansius per a les finances de la Generalitat de Catalunya.

Vull destacar l'esforç de la conselleria i agrair la dedicació del conseller per presentar uns comptes adequats a aquestes necessitats actuals. Unes necessitats de país perquè, precisament, i agafant les paraules del conseller Giró ahir al Ple, tenim al davant uns bons pressupostos però, si una part important de la riquesa que generem com a país no s'evaporés cada any contínuament davant dels nostres ulls amb el centralisme de Madrid davant de l'Estat, aquests serien, sense cap mena de dubte, els millors pressupostos en una república catalana, perquè en una Catalunya independent, si poguéssim gestionar la nostra pròpia riquesa, disposaríem de recursos addicionals que es podrien destinar a incrementar els serveis públics i, evidentment, també a l'estat del benestar.

I per acabar, tal com feia referència al principi, demano a tots els representants de la comissió deixar de banda els interessos partidistes, aquest tacticisme, a privar els ciutadans d'aquests pressupostos, a privar els ciutadans d'oportunitats i recursos per fer front a aquesta crisi tal com prenen amb l'esmena a la totalitat i aturant el debat parlamentari perquè no és en cap cas un acte de responsabilitat.

Per la meua banda, res més.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Donem pas ara al Grup d'Esquerra Republicana per posicionar-se en contra de les esmenes a la totalitat presentades. La diputada Jenn Díaz.

Jenn Díaz Ruiz

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tothom. Bé, fa només uns dies érem aquí amb la presència de la consellera i del seu equip, nosaltres vam fer un posicionament, aquest posicionament no ha canviat, seguim convençudes que Catalunya mereix i necessita uns pressupostos, els pressupostos postcovid, que han de dibuixar la Catalunya del futur. I, per tant, assumim les limitacions del pressupost postcovid, assumint les contradiccions, fins i tot, tornem a triar entre dues opcions, aquesta dicotomia entre l'immobilisme d'uns comptes prorrogats o la responsabilitat de donar-li a Catalunya uns nous pressupostos per al nou 22. Davant d'aquestes dues opcions, tornem a triar votar a favor d'aquests pressupostos.

El nostre posicionament no ha canviat respecte a la intervenció que vam fer fa només uns dies en aquesta comissió, però és evident que l'escenari polític sí que ha canviat i, per tant, el nostre posicionament es manté.

No repetiré moltes coses que ja vaig dir fa dues setmanes, seré molt breu en aquest sentit, però voldria fer dos comentaris sobre aquest nou escenari respecte a la intervenció que vaig fer fa dues setmanes.

Com deia, tenim al davant el repte de dibuixar el país que volem amb un horitzó clar per a nosaltres, que és la república, però considerem que l'avui també mereix una resposta.

I per aquest motiu, com deia, en aquests canvis respecte a la passada intervenció que vaig fer, dos comentaris molt breus. Per una banda, agrair al Grup Parlamentari dels Comuns el seu gest polític i, per l'altra, i no m'ho voldria deixar, crec que ho faig en nom del nostre grup parlamentari i de les diputades d'aquesta comissió, l'agraïment als nostres companys de grup municipal de Barcelona, especialment de l'Ernest Maragall, perquè en un moment de màxima transcendència per al país ha decidit assumir les seves pròpies incomoditats amb el govern de la ciutat per apuntar a un objectiu que sempre, des del primer dia, va defensar, que és que Barcelona no pot donar l'esquena a Catalunya i ha d'exercir com a capital.

Fins aquí els canvis respecte a la intervenció de l'altre dia, per reiterar el nostre sí als pressupostos que permetran doblar els recursos destinats a la violència. Sí als pressupostos que assumeixen com a propi el cost de les intervencions quirúrgiques necessàries en casos de delictes d'odi, perquè la reparació de les violències patriarcal ha de ser comunitària i no individual. Sí als pressupostos que volen posar al centre l'equitat menstrual i desplegar una estratègia de drets sexuals i reproductius. Sí als pressupostos que permeten trobar el seu encaix a una conselleria de nova creació com aquesta, feta, pensada i dissenyada pels nous drets feministes, els que reclama la societat i el moviment feminista des del carrer. I per tant, sí a una nova manera de fer política des de la interseccionalitat, amb consciència de classe i per la llibertat col·lectiva. I per tant, votarem que no a les esmenes a la totalitat.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Díaz. Ara hi hauria un nou torn de rèplica per part dels grups que han presentat esmena a la totalitat. En aquest cas, tindria el torn la diputada del Partit dels Socialistes, la diputada Gemma Lienas per un temps de cinc minuts.

Gemma Lienas Massot

Gràcies, presidenta. Que la pobresa té cara de dona no ho diu aquesta diputada, ho diuen molts organismes, començant per l'ONU, que és el que he citat. Però també ho diu, per exemple, Càritas, que en el seu últim informe sobre pobresa diu que de tots els factors que poden incidir en el fet que una persona sigui pobre, cap és tan determinant com el fet de ser dona i els estereotips de gènere. Això ho diu Càritas.

Respecte al pacte d'Estat, que deien que no es poden adjudicar partides al capítol I. Cert, no se'n poden explicar, però sí que es poden adjudicar al capítol II, és a dir, a la subcontractació. Vostès saben que les administracions sempre són reticents a contractar nou personal de manera fixa perquè això després les porta a carrerons sense sortida, però al capítol II sí que es poden adjudicar.

Després, senyora Basha Changue, nosaltres no menystenim les cures, en absolut. Jo he dit que les cures són tan importants que constitueixen una ètica aplicable a tothom, no només en les dones, també als homes i als governs. Per cert, que vostès donen lliçons de com s'han de fer les coses, nosaltres les fem.

La llei de dependència, millorable, i tant, ha servit per dignificar la tasca de les cures reconeixent la cotització social de dones que abans estaven condemnades a abandonar la seva carrera professional i el dret a la pensió. Reconèixer les cures vol dir regularitzar la situació de desenes de milers de cuidadores durant la pandèmia.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. Té el torn ara de paraula... (*Veus de fons.*) No en farà ús? La diputada Anna Grau, vol fer ús del seu torn de rèplica?

(*La presidenta deixa d'exercir les seves funcions per a intervenir com a diputada.*)

Anna Grau Arias

Molt breument. Només per dir doncs, que abans m'he oblidat de dir-ho, que nosaltres proposaríem retallar 3.312.115,13 euros del pressupost que s'ha presentat, que és els que creiem que estan mal gastats i que ens agradaria destinar a unes altres coses que hem dit. Dit això, em sembla que ja ens repetiríem.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Seria el torn... Disculpin, eh?, que em situï. Ciutadans..., la Candidatura d'Unitat Popular?

Basha Changue Canalejo

Gràcies, presidenta. Bé, molt breument, no entrarem aquí en dicotomies que estan molt allunyades dels pressupostos i molt allunyades també de postures polítiques, però, bé, convido la diputada Gemma Lienas a tenir aquest debat en profunditat qualsevol setmana perquè necessitaríem hores i setmanes per debatre sobre això en un entorn, diguem-ne, més amable i segur que arribem a conclusions interessants.

Per part dels pressupostos, bé, crec que reiterar la crítica no està de més, però no necessitem més temps per fer-ho.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies. Els grups que donen suport al Govern. En primer lloc, el Grup de Junts per Catalunya.

Judith Toronjo Nofuentes

Molt ràpid. Referent al 25 de novembre i la celebració que ahir vam tenir al Parlament de Catalunya, la lectura del manifest, la lectura per part d'una experta i l'audició musical, contesto la diputada socialista. No pot ser que una data com aquesta serveixi per una guerra política i per utilitzar la comissió per qüestionar una decisió que era de Presidència que, evidentment, doncs es va elevar i que va produir que hi hagués aquest moment per retre homenatge a les víctimes i per recordar aquesta xacra que, malauradament, encara hem de viure a la nostra societat.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn de la diputada Segovia per part de Catalunya En Comú Podem, que disposa, si no m'equivoco, de deu minuts? Bé, dels que ella..., sí.

Susanna Segovia Sánchez

Sí, de fet, també seré breu. Jo, en primer lloc, sí que volia fer una referència a la setmana en la que estem, no?, i al 25 de novembre. No ho he volgut fer com a presidenta perquè entenc que, d'alguna manera, els diputats i les diputades segurament vivim de manera diferent com s'arriba i com es commemora aquest 25 de novembre.

Jo crec que estem celebrant el 25 de novembre i estem recordant el 25 de novembre, sobretot, perquè hi ha hagut organitzacions feministes i un moviment feminista que ha posat la lluita contra la violència masclista, la lluita pels drets de les dones al carrer i que són les institucions les que ens hem anat afegint en aquest seguiment i que tenim la responsabilitat, no només de donar-hi seguiment, sinó també de fer polítiques efectives i de fer pressupostos efectius que donin resposta a aquestes demandes que s'estan situant al carrer. I des d'aquí sí que voldria emplaçar a tots els grups parlamentaris que estan d'acord en què calen aquestes polítiques i que cal aquesta reivindicació a participar a la mobilització prevista per al 25 de novembre a la tarda. Una mobilització on, segurament, ens trobarem moltes.

I ja parlant exactament dels pressupostos, doncs, efectivament, des de la darrera intervenció que vam tenir en aquesta comissió quan va venir la consellera a explicar els pressupostos hi ha hagut un canvi en l'escenari dels acords polítics que puguin

fer viable iniciar la tramitació d'aquests pressupostos. Però és cert que nosaltres, tot i així, considerem que en temes de feminismes i igualtat es podria haver fet més.

Nosaltres creiem que si haguéssim pogut intervenir, probablement des del Grup de la CUP també ho pensarien, abans de l'aprovació d'aquests pressupostos al Govern, una de les nostres batalles hauria estat dotar encara de més recursos aquesta conselleria.

Nosaltres creiem que aquesta conselleria, no només és necessària, sinó que és imprescindible si realment volem posar els drets de les dones a la primera fila de les polítiques d'un govern. El que dona entitat a la política d'un Govern doncs és també tenir una conselleria i uns equips humans i un pressupost adequat per poder desplegar aquestes polítiques. No són «chiringuitos», no són persones que estan assegudes escalfant una cadira. Són persones que estan compromeses amb un servei públic i amb una política pública de defensa i garantia de drets.

Per tant, sí que volia posar sobre la taula que en el cas que nosaltres haguéssim pogut entrar a negociar i acordar aquests pressupostos abans de la seva aprovació al Parlament, doncs esperem i creiem que hauríem aconseguit que l'augment d'aquest departament no fos només de 46 a 92, sinó que fos molt més.

I, per exemple, ens hauria agradat que l'àrea d'immigració, no?, les polítiques d'immigració i acollida haurien tingut més pressupost del que tenen actualment perquè, justament, en un departament que, efectivament, creix gairebé un cent per cent, les polítiques d'immigració i d'acollida queden congelades dintre del pressupost. I això és una cosa que ens costa d'entendre, i ja ho vam comentar quan va venir la consellera, en un moment en el qual està havent-hi un gran augment de persones que estan en situació de demanar acollida i de tenir una acollida digna a Catalunya i a la resta de l'Estat i la resta de la Unió Europea, evidentment. Però ens sorprèn aquesta congelació de pressupostos d'immigració, que ens hauria agradat poder entrar a treballar abans i haver evitat que fos així.

També hauríem dotat de més recursos, hauríem demanat més recursos per desplegar les lleis de garantia de drets LGTBI.

I pel que fa al combat de les violències masclistes, tot i que, efectivament, hi ha un augment significatiu i que, a més a més, creiem que revertirà també, no només en un augment quantitatiu de la capacitat d'atenció i acompanyament a les víctimes de violència masclista, sinó també, esperem, en un augment qualitatiu i esperem, com hem comentat també, aquest nou model d'abordatge de les violències masclistes, veure com això suposarà realment un acompanyament. Sabem que a la llei de mesures també es recull una de les coses que ja estan previstes de la llei de violència masclista que és, justament, garantir aquest acompanyament lletrat a les dones que van a denunciar una agressió masclista des del primer moment que la van a denunciar, des del primer moment que van a la comissaria i ens sembla que és que és un avenç fonamental.

Però hi ha altres polítiques que es poden fer per garantir els drets de les dones fora del departament, de la conselleria d'Igualtat i Feminismes, i aquestes són les que ens agradaria que també, i creiem que encara hi ha marge per poder negociar i acordar, i són alguns dels temes que hem posat sobre la taula per aixecar aquesta esmena a la totalitat i poder avançar en la tramitació. Com, per exemple, l'equiparació dels drets de les famílies monomarentals a les famílies nombroses. És una demanda que fa molt de temps que està sobre la taula, és aquesta equiparació, per exemple, a la reducció de les taxes universitàries, en la compensació per fill a càrrec. És a dir, hi ha tota una sèrie de coses que..., hi ha una reivindicació històrica d'aquesta equiparació, que no pot ser que seguim condemnant les famílies monomarentals a ser les principals també víctimes de la pobresa. Sabem que la majoria de famílies monoparentals són dones i que moltes d'aquestes famílies estan en nivells de precarietat i de vulnerabilitat.

Per tant, creiem que ha d'haver-hi un esforç no només de la conselleria d'igualtat i Feminismes, sinó de tot el Govern per garantir i avançar en els drets de les famílies monomarentals.

O, per exemple, polítiques efectives que ens portin a la garantia del dret a la interrupció voluntària de l'embaràs a tot el territori. I això passa no només per una actuació, ara, per garantir-ho, sinó també per iniciar des de ja una política de formació i de capacitació i d'orientació dels futurs professionals de la salut. És a dir, que des de les facultats es faci una dignificació del que suposa la interrupció voluntària de l'embaràs com un dret de les dones i com una operació de primer nivell, en la qual es faci formació especialitzada, es faci un acompanyament a què suposa fer-se especialistes, treballi amb les persones que estudien ginecologia i altres especialitzacions perquè no hi hagi aquest alt índex que tenim entre el professional sanitari a Catalunya, i que és el que ens porta a aquesta situació, d'objecció de consciència.

Per tant, nosaltres, com ja vam anunciar ahir, ens abstindrem perquè creiem que són uns pressupostos que Catalunya necessita, que cal posar la necessitat que hi ha actualment per davant, que es poden millorar, que s'ha de continuar treballant i que esperem que d'aquí al 23 de desembre, pel que fa a les polítiques d'igualtat i feminismes, puguem fer encara moltes més millores.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Si vol tornar...? No? Vol que procedim a la votació? Sí? Doncs tot seguit procedirem a la votació de les esmenes a la totalitat i començaríem amb els vots favorables a les esmenes a la totalitat.

A favor?

Set vots a favor.

Vots en contra?

Vuit vots en contra.

I abstencions?

Una abstenció.

Per tant, les esmenes a la totalitat d'aquesta secció pressupostària quedarien rebutjades amb 7 vots, 8 vots en contra i una abstenció. (*Veus de fons.*)

Ah, he de dir els grups? Ah, doncs... (*la vicepresidenta riu*) ...queden rebutjades amb 7 vots en contra del Grup del PSC, del Grup de VOX, del Grup de Ciutadans i del Grup de la CUP, a favor de les esmenes a la totalitat. En contra de les esmenes a la totalitat serien el Grup de Junts per Catalunya i d'Esquerra Republicana i una abstenció, que seria del Grup de Catalunya En Comú Podem.

I, ara sí, s'aixeca la sessió.

Gràcies.

La sessió s'aixeca a dos quarts de sis de la tarda i nou minuts.